

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

04656619

ATTESTATION BY THE PRESIDING OFFICER PURSUANT TO RULE

92 BIS(B)

I, MARCO BONABELLO, Presiding Officer appointed by the Registrar of the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia on 23/11/05 pursuant to Rule 92 bis of the Rules of Procedure and Evidence, with the assistance of a certified interpreter, certify;

that on 03/12/05 in SABORSKO, CROATIA

the following person appeared:

Witness's First and Last name(s): JURE VUKOVIĆ

Date and Place of Birth: 11/03/1982, ZAGREB

Identity-, or Passport No.: [REDACTED]

Habitual Residence: [REDACTED]

- that in the attached statement dated 27, 28/02/2001 and certified by the undersigned on 03/12/05 the said witness is identified as the author;
- that the above-mentioned witness was provided with a version of the said statement in a language that he (she) understands;
- that the above-mentioned witness was informed, in a language that he (she) understands, by the Presiding Officer that if the contents of the written statement are not true to the best of his (her) knowledge and belief then he or she may be subject to proceedings for giving false testimony;
- that the above-mentioned witness was provided with a text of Rule 91 of the Rule of Procedure and Evidence, in a language he (she) understands;

Presiding
Officer

Rule 92 bis

- that above-mentioned witness declared that the content of his (her) written statement are true and correct to the best of his (her) knowledge and belief;
- that no pressure was brought to bear on the witness and that he (she) voluntarily signed the attached declaration dated 03/12/05 ;

• that the following persons were present during the said declaration:

- MARCO BONABELLO
- RITA PRADHAN
- DIANA ŽULIĆ
- JURE VUKOVIĆ

Additional remarks:

THE WITNESS DECLARED TO SEEK FOR PROTECTIVE MEASURES IN
CASE HE IS CALLED TO TESTIFY IN COURT: - FACE DISTORTION
- VOICE DISTORTION
- PSEUDONYM

Done this 03/12/05

At SABORSKO, CROATIA

Signature of the Presiding Officer

Marco Bonabello

04656621

Original: engleski

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJU BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

Vuković Jure

PODACI O SVJEDOKU:

Prezime: Vuković
 Ime: Jure Ime oca: Mile
 Nadimak: Spol: muški ženski
 Datum rođenja: 11. ožujka 1982. Mjesto rođenja: Zagreb, Hrvatska
 Adresa:
 Telefon:

Nacionalnost: Hrvat
 Vjeroispovijest: katolik
 Jezik/jezici koje govori: hrvatski (engleski malo)
 Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuju od navedenih):
 Jezici korišteni u toku razgovora: hrvatski i engleski

Trenutno zanimanje: Prijašnje:

Razgovor(e) vodili: William R. Hardin Prevoditeljica: Sanja Novak

Datum(i) razgovora: 27. i 28. veljače 2001.

Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora: William R. Hardin i Sanja Novak

Jure Vuković
 Potpis svjedoka: /potpisano/

Paraf ostalih prisutnih: /parafirano/

1

04656622

IZJAVA SVJEDOKA

Ja sam Hrvat rođen u Zagrebu 11. ožujka 1982. Moja obitelj živjela je u Saborskom i ja sam tamo živio sve dok na selo nije izvršen napad 12. studenoga 1991. Tada sam imao devet godina i išao sam u treći razred. Moj otac Mile Vuković, moja majka Kata Vuković, moj djed Jure Vuković (rođen 17. prosinca 1929.), moja baka Jeka Vuković, moj stric Ive Vuković i ja, svi smo živjeli u našoj kući. Naša kuća nalazila se 300 ili 400 metara od kuće Petra Bićanića, na istoj cesti pored križanja s glavnom cestom koja prolazi kroz naše selo. Moj otac bio je drvosječa, a mi smo također obrađivali zemlju i uzgajali domaće životinje. U školu sam išao u Saborsko, ali kad je počelo granatiranje sela, škola je zatvorena. Kad sam ja išao u školu, išlo je i nekoliko Srba. Nisam sasvim siguran, ali znam da su još uvijek išli u školu kad sam bio u drugom razredu. Ja ne znam kad su počeli problemi, ali znam da mi u školi doista nismo znali tko je tko, niti što se događa, mi smo se naprosto svi zajedno igrali.

Ja ne znam kad je počelo granatiranje, ali sjećam se da je trajalo svakoga dana i noću. Nakon što je počelo granatiranje sela, sjećam se jednoga dana kad je bila jaka pucnjava i tamošnji policajci ili vojnici preporučili su nam da se povučemo. Te noći otišli smo u drugi kraj sela, ali smo se sljedeći dan vratili. Milim da su vojnici ili policajci ostali na svojim mjestima, ali mnogo civila se povuklo i zatim vratilo sljedećega dana. Naša kuća nikada nije bila pogođena granatama, ali granate su padale blizu crkve.

Našu kuću lako se vidjelo s glavne ceste koja prolazi kroz Saborsko, tako da smo se u vrijeme granatiranja sela, iz sigurnosnih razloga, sakrivali u podrumu kuće s druge strane ceste. Vlasnici nisu bili u gradu.

Ujutro 12. studenoga 1991., sjećam se da sam prvo vidio 11 ili 12 zrakoplova kako u niskom letu prelijeću iznad naše kuće. Zrakoplovi su bacali bombe i jedna je pala na susjedovu kuću od čega su se srušila tri kata. Selo su napali iz zrakoplova i prije, ali nikada u toj mjeri kao toga dana. Dok su zrakoplovi bombardirali, selo je također bilo granatirano. Odmah čim smo čuli zrakoplove otrčali smo u podrum kuće koju sam opisao, koja je imala podrum i nalazila se s druge strane ceste od naše kuće. Vidio sam da jedan od zrakoplova leti nisko iznad naše kuće i čitava kuća se zatresla. Osim nas, u istom podrumu se sakrivalo nekoliko drugih ljudi. Kasnije je došao jedan muškarac, rekao nam da se nekoliko naših susjeda nalazi u podrumu kuće Petra Bićanića i preporučio nam je da i mi tamo odemo. U tom trenutku još nisam vidio ili čuo tenkove. Dok smo išli prema kući Petra Bićanića, još uvijek nisam vidio nikakve tenkove, ali čuo sam ih da se kreću.

Stigli smo u podrum u kojem se skrivalo nekoliko ljudi. Ne sjećam se točno što su svi oni radili, ali dok sam bio tamo znam da su neki dolazili i neki su odlazili, ali ne puno njih. Jako sam se bojao i svatko je tamo bio uspaničen. Sjećam se da je tamo bio mladić po imenu Jure kojem je bilo oko 17 godina i rečeno mu je da treba otići, jer je bio godina zbog kojih bi vjerojatno bio ubijen. On je otišao, ja ne znam je li još netko otišao s njim ili nije.

Potpis svjedoka: /potpisano/

Paraf ostalih prisutnih: /parafirano/

2

04656623

Poslije nekog vremena došao je jedan muškarac i rekao je da vojnici ulaze u selo. Moja majka mi je skinula bijelu majicu i dala je Ani Bićanić, ona ju je stavila na štap i izvjesila je iz podruma, rekavši da su unutra civili. Čovjek ispred kuće je odgovorio, "Ako ste civili, onda izađite".

Izlazili smo iz podruma jedan po jedan i vojnici su odvajali muškarce od žena. Ja sam otišao s majkom. Ne sjećam se točno, ali čini mi se da su vojnici imali trake ili poveze oko ruku. Od onoga što se govorilo, nije se činilo da nas bilo koji od tih vojnika poznaje i ja nisam prepoznao niti jednoga od njih. Jedan od vojnika imao je maskirnu uniformu, bio je visok, nosio je veliki okrugli maskirni šešir i imao je zlatan zub. On nije ništa radio, niti je što rekao, on je samo promatrao što se događa. Sjećam se još jednog vojnika koji je imao snajpersku pušku s dugačkim nišanom. Niti on nije ništa radio, nego je samo gledao. Ostali su izgledali kao Cigani, bili su niski, jake građe, tamne kože, govorili su jugoslavenskim jezikom i upotrebljavali su riječ "bre". Na sebi su imali SMB, maslinastosive, i maskirne uniforme. Pitali su čitavu silu pitanja. Jedan od vojnika ošamario je mojeg djeda oborivši mu šešir, a ošamario je i Petra Bićanića. Zatim je jedan vojnik, onizak, crne kose i crnih brkova prišao grupi žena i počeo je mahati nožem ispred moje glave, rekao mi je da će me zaklati i psovao me rekavši, "jebem ti ustašku majku". Jedan od vojnika donio je sivu policijsku uniformu iz jedne od susjednih kuća i pitao nas kome ona pripada. Nitko nije odgovorio. Dok se sve to događalo, Jure Štrk pokušao je pobjeći iza staje, ali ga je jedan vojnik zaustavio i vratio ga drugim muškarcima. Jedan od vojnika bacio je granatu iza kuće u kojoj smo se sakrivali. Granata je izgledala kao da je bila premazana s nekoliko boja, crvenom, plavom i bijelom.

Koliko se najbolje mogu sada sjetiti, tamo su se nalazile sljedeće žene: Kate Vuković (moja majka), Ana Bićanić (ona koja je napravila zastavu), još jedna Ana Bićanić, Jeka Vuković (moja baka) i čini mi se Jeka Dumančić. Mislim da ih je bilo još, ali ne mogu se sjetiti. Svi muškarci koji su bili tamo, ubijeni su. To su bili: Milan Bićanić, Ivan Vuković, Nikola Bićanić, Jure Štrk, Jure Vuković (moj djed), Jure Vuković "Jura" (polubrat mojeg djeda) i Petar Bićanić.

Vojnici su zatim odveli muškarce iza kuće, a drugi vojnici su razgovarali među sobom o tome što će s nama. Među odvedenim muškarcima nalazio se i moj djed kojeg sam jako volio, jer je prema meni bio jako dobar. Počeo sam plakati kad su ga odveli. Čim su muškarci zamakli iza kuće, čuo sam dva rafala iz automatske strojnice, a dolazili su iz smjera u kojem su odveli muškarce. Nije bilo nikakve sumnje u to od kuda su došli pucnji. U to vrijeme na tom području nije bilo druge pucnjave. Vojnici su nam rekli neka idemo. Kao dijete nisam prepoznao niti jednog od tih vojnika, ali mislim da bi one koji su bili tamo mogao prepoznati na fotografiji, jer njihova slika je neprekidno pred mojim očima.

Hodali smo cestom u smjeru moje kuće i glavne ceste koja prolazi kroz Saborsko, a neki vojnici hodali su pored nas. Vidio sam kako gori kuća Jure Štrka. Kad smo se približili našoj kući, vidio sam da gori naša ljetnja kuhinja. Također sam vidio da se u našoj ulici nalazi tenk i uz njega je bilo oko 20 ili 30 vojnika. Kako smo se nalazili blizu moje kuće, vojnici su nas pustili i rekli su nam da idemo preko otvorenog polja.

J.V.
Potpis svjedoka: /potpisano/

Paraf ostalih prisutnih: /parafirano/

3

04656624

Bilo je to u smjeru zaseoka Šolaje koje se nalazi kraj ulaza u Saborsko, prema Ličkoj Jesenici. Počeli smo trčati, dok smo mi trčali vojnici su pucali na nas i meci su zviždali kraj naših glava. Moja baka, Jeka Vuković, je pala. Ne znam što se s njom dogodilo. To je bio posljednji put da sam je vidio. U isto vrijeme kad je pala moja baka, čuo sam drugu ženu kako vrišti da je pogođena u nogu. Moja majka i ja zajedno s još jednom ženom, ne znam o kome se radilo, nastavili smo trčati. Mjesto na kojem smo se nalazili kad su počeli pucati na nas bilo je oko 200 do 300 metara od naše kuće, a prije zaseoka Šolaje. Tijelo moje bake kasnije je ekshumirano iz masovne grobnice pokraj župnikove kuće.

Nastavili smo dalje i stigli na cestu neposredno prije nego što se počinje spuštati prema Ličkoj Jesenici. Vidjeli smo dva vojnika. Jedan od njih dao mi je jabuku. Naišli smo na još jednog muškarca koji je bio stariji, možda oko 50 godina, imao je maslinasto-sivu, SMB, uniformu i nosio je pušku. On nam je rekao da idemo ravno prema šumi. Od tamo smo otišli ravno pored zaseoka Šolaje i ravno u šumu na Boriku. Dok smo išli prema tamo, vidio sam tenkove kako se kreću oko brda Sivnik, što je sa suprotne strane glavne ceste, od mjesta na kojem smo se mi nalazili. Tenkovi su se kretali i pucali. Vidio sam da je pogođen crkveni toranj. Kad je pogođen oko njega je nastalo puno crne prašine. Na nas su pucali iz nečega što je bilo veliko, jer su se od pucnja slomile grane na drveću oko nas.

Stigli smo u šumu i tamo smo se krili čitavu noć. Sljedećeg dana ostali smo u šumi i hodali smo oko rubnog dijela Saborskog, gdje smo se sreli s nekim drugim ljudima u bijegu, tako da je u našoj grupi sada bilo 15 ili 20 ljudi. Neki od tih ljudi poznavali su teren i mi smo hodali tri dana, dok konačno nismo stigli u selo Lipice. Svi mi bili smo jako umorni i ljudi su nam tamo pomogli.

U Saborsko sam se vratio odmah nakon operacije Oluja 1995. Sve je bilo spaljeno i obraslo grmljem. Više nisi mogao pronaći vlastitu kuću. Glavna crkva bila je u ruševinama, a manja crkva još uvijek je stajala, ali je pretrpjela teška oštećenja. Škola je bila uništena. Jedine kuće koje nisu bile totalno uništene, dvije su srpske kuće, ali i na njima je bilo teških oštećenja.

Jure Vuković

Potpis svjedoka: /potpisano/

Paraf ostalih prisutnih: /parafirano/

4

04656625

POTVRDA SVJEDOKA

Ova izjava sastoji se od šest (6) stranica, glasno mi je pročitana na hrvatskom jeziku i sadrži sve što sam rekao po svojem znanju i sjećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svjestan sam da se ona može upotrijebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., kao i da mogu biti pozvan da javno svjedočim pred Sudom.

Jore Ubokic
Potpis: /potpisano/

Datum: 28. 2. 2001.

Potpis svjedoka: /potpisano/

Paraf ostalih prisutnih: /parafirano/

5

04656626

POTVRDA PREVODITELJA

Ja, Sanja Novak, prevoditeljica, potvrđujem sljedeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalificirana i ovlaštena od strane Tajništva Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., da prevodim s hrvatskog na engleski jezik, kao i s engleskog na hrvatski jezik.
- 2) Jure Vuković mi je dao do znanja da govori i razumije hrvatski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu usmeno sam prevela s engleskog na hrvatski jezik u prisutnosti Jure Vukovića koji je, po svemu sudeći, čuo i razumio prijevod ove izjave.
- 4) Jure Vuković je potvrdio da su, po njegovu znanju i sjećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite, onako kako sam ih prevela, što je potvrdio svojeručnim potpisom na za to predviđenom mjestu.

Datum: 28. 02. 2001.

Potpis: /potpisano/

Potpis svjedoka: /potpisano/

Paraf ostalih prisutnih: /parafirano/

Presiding
Officer

6

Rule 92 bis

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the Former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Prijevod

04656627

DEKLARACIJA OSOBE KOJA JE DALA PISMENU IZJAVU
U SKLADU S PRAVILOM 92 BIS

Ja,

Prezime, ime: JURE VUKOVIĆ

Datum i mjesto rođenja: 11/03/1982, ZAGREB

Identifikacioni broj ili broj pasoša: [REDACTED]

ovime potvrđujem, u prisustvu predsjedavajućeg službenika MARCO BONABELLO

da je sadržaj pismene izjave (izjava) koju sam dao (-la) dana 27, 28/02/2001

i koja je priložena ovoj deklaraciji, po mom najboljem znanju i uvjerenju, istinit i tačan.

Uručena mi je i kopija pravila 91 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda na jeziku koji razumijem i znam da protiv mene može biti pokrenut krivični postupak zbog lažne izjave, ukoliko sadržaj moje pismene izjave (pismenih izjava) nije istinit i tačan.

Dana: 03/12/05

U: SABORSKO, CROATIA

Jure Vuković

potpis davaoca deklaracije

Marco Bonabello

potpis predsjedavajućeg službenika

Presiding
Officer

Rule 92 bis